

Kağıt Evler

Emre Aydın

Kağıt evler içinde
Ateş yakmak gibi ısınmak için
Sana gelmek böyle işte
Parçalanmak milyon kere

O iğne sessizliği
Bir terzi ağzındaki
Sensiz olmak böyle işte
Niye böyle, niye?

Ah olmuyor
Ne yapsam olamıyor
Hep buzlu yolların
Yürünmüyor, yürünmüyor

Ve sen en yanlış kadın
Sende kalmak bile bile
Yüzünü çizmek gibi su üstüne
Adını anmak gizlice

Kağıt evler içinde
Yanmış her şey düşler bile
Peki sen en yanlış kadın
Nasıl en çok sen acıttın?

Ah olmuyor
Ne yapsam olamıyor
Hep buzlu yolların
Dönülmüyor, dönülmüyor